

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Főter. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadjunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja.

Egész évre 8 korona
Fél évre 4 korona
Negyedévre 2 korona

Tanítónak egész évre 4 kor.
fél évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
I. szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadóhivatali illető előfizetés, hirdetés, nyiltér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja

Egy háromhasábos petitsor térfogata 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás után 60 fillér.

Nyiltér:

Egy sor 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont” kiadóhivatala, nemkülönbén minden hazai postahivatal, az előfizetés legezészerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.

A Tompa-szobor helye.

Végre valahára odajutott ez a huszonöt esztendő adósság, hogy behajtásáról is beszélhetünk. Igen természetesnek látszik előttünk, hogy az a mag, melyet tizenkét hevülékeny lelkű pataki diák elültetett, az évek során meg-megujult tavaszok ereje által terebélyes fává növekedett, a melynek édes gyümölcseit most azok szedik leg-szaporábban, a kik eddig még a magjáról is ugyancsak keveset tudtak. De hiszen ez a világ rendje, úgy mondják, és igazán kár volna levernü a gyümölcsöt azért, mert nem a mag gazdájának terem.

A fődolog, hogy meglesz már a Tompa Mihály szobra. Egy művészi alkotás, a mely legszebb díszét fogja képezni a vármegye székvárosának, beváltását egy régi adósságnak, kifejezését a magyar kultúra diadalának s örökké-tartó buzdítást fog adni arra, hogy a nemzeti nagy ezélok iránt hazafias szívvvel lelkesedni és azokért önzetlenül munkálkodni mindig készen legyünk.

Ugy hisszük, van egy kis jogunk a Tompa Mihály szobrával foglalkozni, azon hivatalos mellőzés dacára, melylyel felsőbb sugallatra bennünket sújtani akarnak, de a mivel mi édes keveset törődünk. A mi lelkiismeretünk nyugodt, mert tudjuk, hogy a Tompa-szobor azon legelső megpendítésétől kezdve, a mikor a gondolat a pataki diákok lelkében megfogant, azok lelkes kis csapatának egyetlen támogatója és az eszme nyilvános szószólója egyedül ez az önmagához kezdettől fogva következetes kis lap volt, a melyet most a hivatalos hatalom minden lelketlen szigorával üldöznek és meg szeretnének fojtani. Mi mindig ébren tartottuk a szobor ügye iránti lelkesedést és anyagi gyűjtésünk eredménye is jórésben járult hozzá a szobor-alap mai

összegének megteremtéséhez. Ha a sajtó jogát — mint már annyiszor megkísérelték — konfiskálni akarnák tőlünk, azon esetre hivatkozunk a szobor ügyben kifejtett munkásságunkra.

A szobor elhelyezéséről lévén szó, őszinte sajnálkozással tapasztaljuk, hogy e kérdésben már jó előre egy valóságos közvéleményt csináltak a Huszár-tér mellett. Jóformán el van döntve, hogy a Tompa Mihály szobra máshol nem is állítható fel csak a Huszár-téren. Mi ennek a tervnek elősegítői nem lehetünk. — Mert a Huszár tér mindnégy oldalán kellene közlekedési utat csinálni az Andrássy uthoz, a mi először tetemes költségre kerülne, másodsor pedig a törvényszék hivatalos szobáinak valami nagy előnyére és kedvére aligha válnék. Az így formált négyszögletű teret aztán — igaz — lehetne alkalmasan parkirozni, — a mi azonban ismét jókora pénzt emésztene fel. Tekintve pedig, hogy Rimaszombat város budgetje egyáltalán nem valami fényes, és hogy a Huszár-tér parkirozása éppen nem égető szükség: sokkal célszerűbbnek látjuk, ha körütekintünk és megnézzük, hogy nincs-e más alkalmas terület, a melyen a Tompa-szobor kevesebb költséggel megfelelően volna elhelyezhető.

Erre nézve minden esetre legelső sorban az esztétikai szempontot kell figyelembe venni. Egy költőnek a szobra, a ki a természetimádás tiszta kultuszát hirdette zengő lantján, a ki szeretettel és rajongással csüggött a virágokon, melyek ragyogó szin pompájában az Isten kezének teremtő erejét csodálta; egy ilyen fenséges inkarnációja a természetimádásnak, mint Tompa Mihály volt, miképen jut szobrával a kaszárnyák, törvényszék, koresmák és a gőzmozdonyok közé? A legelemibb erejű esztétikai érzék fellázad e környezet ellen s odaohajtja őt a fenyvesek ár-

nyába, hol nyiló rózsák és üde virágszirmok öleljék körül a virágok költőjének érzékelését. Ott, mintha kedvenc virágai képeznék talapzatát és a csöndes folyócska szelid esörgésében mintha az ő mélabus dalai susognának, úgy fogna látszani s a szemlélőben sokkal hatalmasabb impresszióval idéznék emlékezetbe a Tompa ragyogó költészetét.

Igen, a mesterséges és elfogult közvélemény ellenére is kénytelenek vagyunk kimondani, hogy mi a Tompa-szobrot a Széchenyi-park előreszé- nek közepén ohajtjuk felállíttatni. A hely pompásan elő van készítve, új költséget nem is igényel, s úgy szépészeti, mint művészi szempontból egyformán odaillő.

Csak össze kell hasonlítani a két tér előnyeit s emancipálni magunkat az elővélemények befolyása alól s könnyen meggyőződhetünk róla, hogy a Széchenyi-park van hivatva arra, hogy benne felállíttassék a Tompa-szobor. Vannak is e tervnek kétségkívül velünk együtt védelmezői, de azok neveit — sajnos — nem igen találjuk a hivatalos faktorok által összeállított lajstromban. Pedig ily kérdésnél, mely minden politikai és izgató anyagtól mentes, — az ellenvélemény érvényesülésének is tért kellene engedni, hogy szabadon, függetlenül s úgy vitattassék és döntessék el, a mint az ügyre és társadalomra nézve egyaránt legjobb.

Különbén mi még elmondjuk a magunkét máskor is; még több mint egy esztendő van hátra, az alatt van idő a megérlelésre.

Gömörmegye monografiája. Dr. Sziklay János ismert nevű író szerkesztésében „Magyarország vármegyéi és városai” cím alatt Budapesten egy nagyszabású irodalmi vállalat indult meg, melyben a millenium alkalmából a vármegyéik és városok lebetőleg hűségös tör-

T Á R C Z A

Emlékezés.

El messze zajdóttól kietlen főváros,
Hol pusztá ridegség s félelem batáros;
El e zajból félre — esendes szent magányba;
Multa nézve, az én kedvesem honába.

Szebb szívemnek, ezen egyhangú zsbajnál
Némán elmerengni fenyves zugásánál.
Vagy a multon síró nyárfa levelével
Messze szállt időkből egy nótát sirni el.

Szálljal emlékezés, szálljal a bérezek közé
Száguldj a béreztetőn — majd a völgy zöld öléen;
S hogy ha kifáradtál, hogy ha pihenni térsz:
Szálljal a kis városba, reptülj míg „oda” érsz...

„Oda” — hol a nyárfa elsárgult lombján át
Kétes világosság halványan rezeg át:
Ottan állj meg akkor, ottan térd pihenni,
Lehullt falevérlől mult időt olvasni.

Végy sorra ott minden sárga falevelet,
Olvasd le azokról a mult emlékeket,
Melyeket felvérsz — érteni azokat
Csak is egyetlen egy „titkos érzés” tudhat.

... Szálljal be az aolakon enyhe kandallóhoz
S ott az elmerengő lánykát vond magadhoz,
De ne szólj egy szót se: minek is szó oda;
Hol a szív beszélhet — más ott minek szólna.

Kérdezd meg ott tőle titkos intéseddél
Szeret-e még engem vagy játszik szívemmel?
Emlékszik-e arra a mit akkor mondott,
Mikor az idő már ősz felé hanyatlott.

S hogy ha szeret engem, s emlékszik a multra,
S emlékszik az édes, titkos bucsucsókra:
Lehelld kebelére forró üzenetemet:
„Csókollak, szeretlek — szerelmem, kedvesem!”

Sölyöm,

Az ibolyák.

Írta: MARCEL PRÉVOST.

Annak az örömmel és szenvedéssel teli napnak az emléke ismét eszembe jut, mert ibolyaillatot érzek. Az egész idő alatt, míg várandós állapotban voltam, módfelett megkívántam ezeket a virágokat, de akkoriban tél volt s így nem hozhattak nekem annyi ibolyát, mint a hogy szerettem volna... Azon a napon aztán, amikor anyává lettem, a szobám egészen megtelt ibolya-esokrok-kal, — gyönyörű februári nap volt, már közel márcziushoz. A Garonne-vidék áldott napja sietve ontotta le meleg sugarait s a félig csukott ablakon át beözönlött a langyos, szinte nyári levegő.

A mely álmom, mely a lebetegedést követte, lassanként oszladozni kezdett s csak kellemes bágyadságot hagyott hátra, mely röpké álmakból s pillanatnyi felocsudásokból volt összeszóve... A félig nyitott ajtón át a szomszédos szobából a könyvlapozgatás zaját hallottam; a férjem volt ott, aki íróasztalánál dolgozott.

S maga az a pusztá gondolat, hogy a közelemben van, megnyugtatótt és megörvendeztetett. Mert nagyon szerettem a férjemet! Négy éve annak, hogy egybekel-tünk Párizsban, ahol ő a miniszteriumnál volt alkalmazva. Majdnem nyomban rá áthelyezték őt a Lot-et-Garonne megyének egy kis városkájába. Az egész idő alatt, hogy együtt élünk, a viszálykodásnak még az árnyéka sem férközött közénk... Mert Lajos nagyon eszes és szelid ember: s teendői, mint uradalmi felügyelő, minden idejét elfoglalják. Aztán még hozzá nagyon esinos ember. Gyakran hallom, ha karólve sétálunk, amint utánunk mondják: „Milyen szép ember!” S ez nekem nagyon tetszik.

Az egybekelésünket követő három év alatt eszem ágába sem jutott, hogy hozzá valaha hűtlen lehetnék. Hiszen olyan boldogok voltunk! Csak egyszer ellenkeztem vele, amikor boldogult bátyjának tizenhét éves fiáról volt szó. Lajos az árvát, mint annak gyámja, magához akarta venni.

En rosszaltam ezt a tervet, mert attól tartottam, hogy ez a mi kedves magányunkat meg fogja zavarni. Végre is Lajos nagy szomorúsága győzött; megadtam magam, de már eleve is a betolakodó idegen iránt ellen-szenvel viseltem. Oh! de milyen rövid ideig tartott ez az ellenszenv! Mennyire elszlott, amikor hozzánk hoz-

ták a fiut, aki olyan zavart, iruló-piruló, ügyetlenke és... annyira kedves volt! Szegény kiesike! csak rá kellett néznie az emberek s mindjárt kitalálta a baját: korához képest túl magas, sovány, szűkmellű volt, — halvány arcából két szép barna, tulságos nagy és tulságos élénk szem ragyogott ki, s keskeny ujjairól a körmök mintha le akartak volna válni.

— Látod édesem, mondotta Lajos, mikor magunkra maradtunk: az anyja betegsége győtri; az is huszonhat éves korában halt meg.

A szívem összeszorult. S ettől a naptól kezdve feladatul tűztem ki magamat, hogy betegemet megmen-tsem. Léon, ami kedves árvánk, jogi vizsgára készült, a melyet az év végén akart letenni. Voltaképpen azonban nem csinált semmit, egész nap álmodozott szomoruan, szenvedően, érzelmesen. Azt hiszem, hogy az első percz-től fogva belém szeretett; de ez a szerelem oly szenti-mentális, oly tiszta volt, amilyen csak a gyerek-ember szerelme lehet. Felháborodhattam-e ezen?

A félnék és gyöngéd gyermek csak nem lesz esabitó.

Amikor férjem hivatalos körútjára indult, Léon és én magunkra maradtunk. Az együttlét első órái nagyon nyomasztólag hatottak ránk: később aztán nagyon is megkedveltük őket. Az órák hihetetlen gyorsasággal mult-tak el s én nem tudtam megmondani, hogy mit csináltak vagy miről beszéltek... Soha vallomást nem tet-tünk, soha egymásnak nem kedveskedtünk; de azért ismertük már azt a gyönyörűséget, ha a félhomályban két láb véletlenül egymásra talál s aztán egymást többé el nem hagyja, ismertük a csöndes magány, az ablaknál egymás oldalánál eltöltött esték gyönyöreit... És soha a lelkiismeretem nem bántott, soha rosszal nem vádolt; mert úgy bántam Léonnal, mintha fiam volna s gyakran mondtam neki: „Gyermeke”, vagy pedig „En bizony már öreg asszony vagyok...”

Igy mult el az esős, langyos, napsugaras délutánok-kal váltakozó tél. Hónak még a hírét sem hallottuk. Megjött a tavasz Léon már nem köhögött: úgy látszik a gascogni levegő jól esett neki. Az első jogi vizsga jól sikerült s férjem elhatározta, hogy Léont novemberben Bordeauxba küldi, ahol rendesen látogathatja az egyete-met. Ez a terv sok szó-beszédet okozott. S ami gyöngéd-ségünkbe, mivel a fiut szeretttük, immár a bánat is be-levégyült.

Magyarországi katonai vendég időzött e napokban városunkban. Vasárnap érkezett ide mura és körorostárosai *Török Ferencz* altábornagy, a m. kir. esendőrség főfelügyelője Budapestről. Itt töltött másfél napot, mely idő alatt tüzetesen megvizsgálta a csendőrlaktanya berendezését s szemlét tartott a legénység fölött. Kedden délután utazott el.

A miniszter köszönete. A rimaszombati takarékpénztár mint alapításától kezdve minden évben, ugyezen időn is közgyűlésén tetemes összegű jótékony adománygyűlést tartott a megyebeli s különösen a rimaszombati kulturális hivatású intézmények felvirágoztatásához. Most ezen jótékony adományoknak azon részét, mely a vallás- és közoktatásügyi ministerium felügyelete, gondozása vagy igazgatása alá tartozó intézeteket illet, a minister a következő megleghangú leiratban köszönte meg a rimaszombati takarékpénztárnak: „A rimaszombati takarékpénztár t. igazgatóságának. — 35376. sz. Gömör-Kisbányavármegye kir. tanfelügyelőjének f. évi június hó 30-án 1236. sz. a. kelt jelentéséből örömmel értesültem, hogy a t. Igazgatóság Rimaszombat város közönsége által fentartott elemi népoktatási tanintézetek számára, névszerint az iparos tanonciskola folyó kiadására 100 frt, a „Gizella“ kisdudóvó intézete folyó kiadására 30 frt, a községi fiu-iskola alapvagyományának gyarapítására 50 frt, a községi leányiskola alapvagyományának gyarapítására 50 frt, az iparos-tanonciskola alapvagyományának gyarapítására 20 frtot, összesen 250 frtot adományozott — Kedves kötelességet teljesít, midőn a t. igazgatóságnak a népoktatás érdekében tanúsított, ezen hazafias áldozatkésziséget őszinte elismerésemel és köszönetemet nyilvánítom. Budapest, 1895. évi augusztus hó 3-án. A miniszter helyett: Zsilinszky, államtitkár.

Papválasztási mizériák. A rimaszombati ev. ref. egyház — mint annak idején megirtuk — Czinkó István erdőbényei lelkész választotta meg a Terhes Pál halála folytán megürült első lelkészi állásra. Mi erről a felekezeti élethez tartozó aközről teljes tárgyilagossággal emlékeztünk meg, mert nem tartottuk hivatásunknak, hogy felekezeti kérdésben pártot szolgáljunk s így kizárólag a tények objektív feljegyzésére szorítkoztunk. Az ügy simán s a szenvedélyek latba vetése nélkül oldott meg s már-már örvendtünk, hogy ez a nevezetes egyházi aktus nagyobb társadalmi emiczióknak nem fog indokoltul szolgálni. Azonban, úgy látszik, esalódtunk, mert az igazolom csak most kezd növekedni a megoldás után, a melybe sokan nem tudnak megnyugodni. Ezek a választás ellen fellebbezésekkel, mincképp folytán Nagy Pál esperes kiküldötte Máriaasszony Andor egyházmegyei világi és Seres József egyházi tanácsbírákat a rimaszombati papválasztásból felmerült panaszok megvizsgálására, a kiküldött bizottságok vasárnap és hétfőn — két napon át — olyan szigorú vizsgálatot tartottak, akár csak valami szent inkuizíció; azonban ugyhiszük s reméljük, hogy törvényellenességek kiderítésére nem igen került sor. Mi, a kik ezt a papválasztást indifferens figyelemmel kísértük, úgy tudjuk, hogy sok egyházközség örvendhetne, ha lelkészét tisztességesen s minden szabálytalanság és erőszakoskodás nélkül, igazi alkotmányos függetlenséggel választhatná meg, mint a rimaszombati s ezért tartjuk elhibázott dolognak, hogy pusztá ellenzékeskedésből a szenvedélyeket még most is felkardják igazolni, a mikor arra már tulajdonképen ok sineken.

Kombinációk. A rozsnói püspöki székre — szállingozó hírek szerint — Ivánkovics János kultusz-miniszteri osztálytanácsos, ezimzetes duleignói püspök, vagy pedig gr. Majláth Gusztáv esztergomi kanonok fog kinevezettni, — rimaszombati plébánosnak pedig Vrbjár Péter jolsvai plébános van kiszemelve, a ki azonban még nem határozott az állás elfogadására nézve.

A tót vezérek. A fővárosi sajtó igen részletesen számolt be a mult szombaton Budapesten tartott nemzeti-ségi kongresszusról. Bennünket Gömörmegyeieket annyit

Oh, azok a kétségbeejtő hónapok, a mik ezután következtek, a betegség, a gyász, a bánat ideje! Szemvedéseim imára tanítottak és imádkoztam bűnös lelkemért s az elszállt gyermeki lélek üdvéért. A mig járn tudtam, gyakran kimentem a temetőbe. De állapotom súlyosbodott. A tél vége felé megszületett a gyermek.

S így látom most is magamat a multban, ibolya-illat között, elterülve a függő ágyban, a mit külön csináltattak... Gyermeket hoztam a világra, milyen különös érzés volt: mintha egyszeriben szabadultam volna meg lelki furdalásaimtól és bánatomtól. S az ő fiát, a kit én szültem, szerethettem és a gyermekben szerethettem az elköltözöttet, a nélkül, hogy vétkeznék.

Erre gondoltam, a mikor férjem belépett az aszszonynyal, a ki karján vitte az újszülöttet. Odaadták nekem:

— Ugy-e, milyen szép a te fiad, mondám Lajosnak.

Szép, nagy, tágra nyílt szemei voltak a gyermeknek, a mikkel határozatlanul nézgette a körülötte lévő tárgyakat: szép, barna, nedves szemei, a mik tulságos nagyok voltak a kis babaarezbán.

Férjem így szólott hozzám:

— Nemde, a kicsike nagyon hasonlít bátyádra s a boldogult Léonra

— Igaz, hasonlít rájuk.

— Szegény gyermek, viszonzá férjem. Immár fél-éve, hogy meghalt. Milyen gyorsan mulik az idő!

Ránéztem Lajosra. Ő is rám tekintett jóságos, szelíd szemével. Nem, ebben a tekintetben nem lappang semmi gyanu, biztos vagyok róla... S ezért mertem hozzá így szólni:

— Hallgass ide, Lajos. Hátha a fiúcskát az ő nevére keresztelnék.

Lajos elgondolkodott s halkan ismételtette magában: — Léon... Léon Guérault... Léon Guérault. Nem is hangzik rosszul. Majd meglátjuk.

Visszaadta a gyermeket a dajkának és homlokán esóskolt:

— Elmegyek a temetőbe s ibolyákat viszek Léon sírjára, mondá. Ha az ember boldog, nem szabad megfedkeznie a holtakról.

Fordította: Victor.

ténete foglaltatik össze, különös tekintettel a muni-
cipiumok kulturális fejlődésére s egyzersmind az „Osztály-
Magy. Monarchia irásiban s képen“ ez. nagy mű min-
tájára az ethnografiái viszonyok is gazdag illusztrációk-
kal és szákszerű, de amellétt élvezetesen megirt cikkek-
kel lesznek bemutatva. A mult héten itt járt Gömörme-
gyében a szerkesztő dr. Sziklay János és a műnek Gö-
mörmegyére vonatkozó részére nézve érintkezésbe lépett
egyrészt a helyi szerkesztőség kiválasztandó tagjaival, más-
részt a szabvenczió tekintetében igyekezett a megye és a
városok vezérői egyéniségeit tájékoztatni. Ugy vagyunk
értesülve, hogy a mű kiállításához és kiadásához mint-
egy 6000 frtnyi szabvenczió volna szükséges, a melyet
Gömörmegye és öt rendezett tanácsú városa egy kis jó-
akarattal nagyon könnyen rászánhat a dolgra any-
nyival is inkább, mert a megyének és városoknak talán
sohasem lesz többé alkalmá ily kevés költséggel irodalmi
értékű műben összefoglalni a vármegye önálló monog-
rafiáját. Hiszük, hogy a millenárius alkotások iránt annyira
felkesedő vármegyénk e téren sem fog elmaradni, a hol
irodalmi vállalat elősegítéséről van szó és arról, hogy
multjának történelme ahoz érték által és igazán mille-
niumi jelentőségű műben örökíttessék meg.

A kishonti ág. hitv. ev. egyházmegye közgyűlése.

A kishonti ág. hitv. ev. egyházmegye f. hó 5-én
Rimaszombatan tartá évi közgyűlését. — Nagy érdeklő-
déssel fordult a figyelem e közgyűlés felé, részint ama
szállingó hír következtében, hogy a Hradova tájéka
lévegő annyira felített villamossággal, miszerint a sister-
gós tisztelőz-ráhoi istemnyila okvetlen be fog esapni és pe-
dig a nem rég oly gyönyörűen megújított rimaszombati
ev. templom falai közé, mert hogy im e szentfalak sem
lehetnek oly villámhárítók, hogy az egyházmegyei elnök-
séget a sújtó szikrától megoltalmazhatnák.

De hát esodálatosak az isteni gondviselés utai! A
válságos időben, az idők teljességében — a „lukovisteyi
Bethlehemben“ gyermekek születék a világra, s a „pásztor-
ok“... zarándok utra keltek a „kishonti Megváltó“
bölcsőjéhez, — s a felhangzó „sláva“, „hallelujah“...
elűzte a méhében vészit hordó felhőket... s vihar he-
lyett, szeliden hullt alá kövér cseppekben az áldás, ...
a gazdákra, ... s ezek között a kishonti egyházmegye
„gazdáinak“ fejeire is! No hát hisz ez nem volt baj, —
mert ráfér ő reájuk is egy kis isten áldás, de a szaka-
datlanul hulló permeteg elmosta a „referáda“ érdekessé-
gét, ... mert hát nem volt heezez.

Ne méltóztassanak kérem zokon venni, ha a villa-
mos sziporkák helyett... vizenyős buborékok... nem!
... esillogó kristály-gyöngyök jönnek a közélet felszí-
nére... hiszen ezek a gyöngyök a magyarság diadal-
gyöngyei, melyek ama „bethlehem-i bölcső“ felé is bé-
kességet sugároznak.

Ime bemutatom — az egyházmegye közgyűlésének
folyamáról — azokat.

Reggeli 7 és 1/2 óraker tñnt fel az első, az egy-
házmegyei értekezlet sima tükörén az egyetértés alakjá-
ban. — Jó jel volt ez, s a jó jel nem esalt.

A másik már a szeretet, még pedig samaritánusi
szeretet lényében ragyogott, ... midőn az értekezlet
után megtartott gyámintézeti istentiszteleten — az egy-
házmegyei főjegyző — Kemény Lajos szívből jött, buz-
gó alkalmi imájában felszállt, s a hívek 12 frt 42 kr.
áldozatában tündöklő fényt nyert.

Majd 9 óraker, a közgyűlés kezdetén, az egyház-

Egy áprilisi este — férjem megint köruton volt —
Léon mellettem könyökölt az ablaknál, a honnan szép kilátás
volt a kertbe, a rétekre s a távoli hegyoldalakra.
Könnyű nyári ruha volt rajtam; éreztem, hogy esinos
vagyok, Léonak tetszem, azt láttam.

A fiu halkan suttogta:

— Istenem, ha elgondolom, hogy nemsokára el kell
innen mennem.

— No, no, mondám színlelt vidámsággal... Hiszen
még hat hónap odáig! És aztán Bordeaux nines a világ
végén.

— S ha nem jövök többé vissza?

Erősen a szemem közé nézett. S én csak hebegve
mondhattam neki:

— Nem jönne vissza? És vajjon miért?

— Hiszen jól tudja... Hátha ott meghalok?!

A kezemmel elesittitottam ajkait:

— Nem hallgat el mindjárt?! Hogy mondhat ilyen
csunya dolgot. Hiszen már egészséges.

Léon megcsókolta kezemet, aztán megfogta s el-
sem eresztette. Bennem pedig nem volt annyi erő, hogy
visszavonhattam volna.

Aztán újból kezdte:

— Oh, nem vagyok még egészséges. Oh nem!...
Érzem, hogy már nem sok időm van hátra.

Aztán hirtelen, de olyan szomoruan, hogy a szívem
majd megszakadt, hozzátette:

— Ha meghalok... Ugy-e nem fog elfelejteni?

Feleletet kerestem, hogy gyöngédségemről meggyőző-
zem, de nem találtam kifejezést, s szótlannal a nyakába
borultam. Arez arezhoz simulva, sirtunk mindketten. S
ajkaink a könyvek közepette egymásra tapadtak... S én
nem tudom hogyan, nem tudom miért, de nagyon meg-
szerettük egymást.

Aztán jöttek a lelkifurdalások, a kegyetlen lelkifur-
dalások, Gyöngéden vitakoztunk egymással; mindenki a
másikat vádolta esábitással... Később pedig, a mikor a
szemrehányások mindig azzal végződtek, hogy a hibát
újbol elkövtették, beletörődünk sorsunkba és esöndesen
tovább szerettük egymást. Férjem időközben hazajött s
hogy a megcsalásért kárpótoljuk, még nagyobb szere-
tettel vettük körül.

— Ugy-e bár, jó uram van? szólottam Léonnak.

— Oh igen, felelte ő. Ugy szeretem, mintha atyám
volna. De hát miért éppen ő a férjed?

megyei felügyelő ngos Kubinyi Aladár gyönyörű me-
nyitó beszédében, a vallásos lelkesedés, mélyreható ér-
telem, fenkölt eszmék, meleg egyházszertet tüzeben égő
új gyöngy szökött fel a szív mélyéről, — ragyogva,
gyönyörködtetve és lelkesítve... a szép számmal meg-
jelent egyházi képviselőket.

Felszállt az egyházmegyei elnökség évi jelentésé-
nek, sok színben pompázó gyöngye is, ... melynek egy
sötét pontja — az egyházmegye egy kipróbált hűségű,
áldozatkészében, egyházszertetben, vallásos lelkesedés-
ben, esendes de fáradhatlan, áldásos munkálkodásban ra-
gyogó, szelid fényű esilag — Hamaliár Károly — le-
tűntéről beszélt szomoruan, fájjon, s vont gyászfátyolt az
érező szívekre. Az egyházmegye e sötét pontot jegy-
zőkönyvében a halás kegyelet, elismerés, szeretet és fá-
dalmas részvét zománczával vonta be.

Az egyházkerületi közgyűlésre Debreczében, f. hó
20-22. napjaira edes szeretettel hívogató gyöngyszem,
az elnökség mellett az egyházmegye képviselőitől Groó
Vilmos, Kubinyi Andor, Liskay János és Kemény La-
jos képviselőket, az egyházmegye választása által edes-
gette s csatolta magához. Adja Isten, hogy gyöngyszort
fűzzenek a kálvinista Rómában az egyházmegye karjaira,
nyakába!

Most a közgyűlés folyamának tükre, mintha elho-
mályosult volna egy kissé, midőn az anyai hullámverés-
sen átment *klénózi papválasztás* került színre, az elnök-
ség külön előterjesztése esolnakán. — Feszült figyelem,
általános érdeklődés minden oldalon. Egy pillanatra né-
ma esend. Majd megmozdul a tó sima tükre, lassu hull-
lámgyűrűzés jelentkezik, ... egy-egy sárgás, iszapos bu-
borék veti fel fejét, ... de csak **egy ponton**: erőlkö-
dik, küzd, hogy hullámveréssé növekedjék... De gyön-
ge, ... s *csunya* mint az *idétlen szülött*, ... s élete,
mint ennek, pár pillanat alatt szétpattan!... Erőtlen s
disztelen mormolását az elnökség eljárása felett hangzó
általános helyeslés hatalmas evezőesapása némitja el, az
elnökség előterjesztésének esolnaka, a helyeslés és elis-
merés gyöngyével ékesítve halad az egyházkerület folyamá-
ba, ... a *rimabányai* hullámgyűrű pedig általános megbot-
ránkozástól kísérve, honnan felszállt, az *érdek* iszapos mé-
lyébe süljed alá!... Kár, hogy felszállt, ... s jó,
hogy *így* merült el!...

Újra tisztán gyöngyözött a folyam, az egyházmegyei
számvevőszék, számok özőnével ontja gyöngyeit, ...
vele kezét fog az iskolaszék, s a Zsedényi ösztöndíjra:
Szlopovszky Péter kokovai, Hrvol András haesavai és
Belák András tót-hegymegi tanítók ajánlásával teszi fel
a munkások fejére a megérdemelt gyöngykoszort.

Még egy két kisebb, apróbb gyöngyszem... s a
gyámintézeti közgyűlés samaritánusi keze *Nyástjának*
kötözi be az iskoláépítésben kapott fájo sebet 24 frt
segélybalszammal. Kéves az igaz, de legyen az is **igazán**
gyógyító balszam!

A közgyűlés folyama egészen escsöndesül, eltűnnek
a napbarnította halászkok, sajkások, talán mind azon edes
tudatban, hogy az egyházmegye gyöngyeinek halászásá-
nál többé-kevésbbé közreműködtek.

Mikor a közgyűlés folyama egészen escsöndesül, —
a Széchenyi-kert balszamillatos hűsében — fehér asztalnál
gyöngyözött a jókedv, s kevésbbé gyöngyöző bor mellett,
bőven ontotta — pohárköszöntőkben az áldást. — S mig
Rahó, Pongyelok, Fűrész pásztorai ringó bölcső fölött
ittanak áldomást... az egyházmegye többi örei azon
tudattal oszlottak szét — mint gyöngyhalászkok — kiki
hivatása körébe, hogy az egyházmegye békéje, felvirá-
gása biztos vezető kezekbe van letéve, s azt munkálni
mindenkinek szent kötelessége! Legyen mindenik ilyen
munkás gyöngyhalász, s ha a jövő év az „egyházmegye
gyöngy“-ben Rimaszombatan újra összegyűjt, a szere-
tet, béke, ... egyetértés még több gyöngyeit mutathat-
suk be. — Ugy legyen! *Örszem.*

Én pedig azt gondoltam magamban:

„Igaz van, de csak meg ne tudjon valamit. Inkább
meghalnék, semhogy bánatot okozzak neki.“

Azt hiszem, hogy a városban már rebesgettek vala-
mit a mi bizalmaskodásainkról. De Lajos nem látott
semmit. Gyakran szokta mondani:

— Ugy látom, hogy Léon utóbbi időben jobban
érzi magát. Szegény fiu! Hátha mégis meglehetne
menteni!

S valóban úgy látszott, hogy a fiu új életre ébredt.
S hogy a lelkiismeretemet kissé megnyugtassam, azzal
vigasztaltam magam: „Megmentem a fiut azzal, hogy
engem szerethet.“

Elmult a tavasz is; elmult a nyár is. A válás órája
mindinkább közeledett s esókjaink megkészeződtek.
Szeptember végén Léonon megint erőt vett a köhögés. A
szegény fiu maga is hitt a felgyógyulásában s a vissza-
esés kétségbe ejtette. S a halál gondolata ismét sötét
árnyékként borult a lelkünkre. Ha együtt voltunk, csak a
betegségéről beszéltünk.

A mikor a ködös idő beállt, vért hányt. A szobá-
jában maradt mozdulatlanul, elgondolkozva. Egész nap
ott voltam oldala mellett; férjem olykor-olykor feljött,
néhány vigasztaló szót intézett hozzám, s aztán visszatért
a munkájához. Léon gyakran megfogta a kezemet s
esöndesen így szólott hozzám:

— Bár mindig ilyen beteg lehetnék, hogy mindig
itt láthatnának oldalam mellett.

Lehajoltam hozzá s megcsókoltam. S ajkamon a
esókok után mindig visszamaradt egy csöpp vér.

Október közepe táján észrevettem, hogy áldott álla-
potban vagyok. Megmondtam ezt Léonnak; azt is meg-
mondtam neki, hogy a gyermek tőle van: biztos voltam
róla, hogy minden okoskodásnál erősebb érzés győzött
meg arról. Léon meg volt lepetve. „A gyermek — tő-
lem, a ki halálán van?... S én nem fogom láthatni a
kiesikét...“ Léon nagyon elgyöngült s már alig aludt
valamit.

Egy este, miután férjemmel vacsoráltam volt, fel-
mentem Léon szobájába. Agyához közeledtem, s látva,
hogy mozdulatlanul fekszik benne, megcsókoltam s hirtelen
felsikoltottam.

Az ajka hideg volt. Meg volt halva.

ban érdekel ez a babyloni gyűlés, a mennyiben a magyar-faló nemzetiségi agitátorok között ott szerepelt a gömöri két hírhezt vezér is: Daxner Samu és Daxner Iván. Ez a két jeles ur ugy jelent ott meg, mint a tót nemzetiség képviselője, s mi igen obajtanók tudni, hogy tulajdonképen kiket képviseltek hát ők a kongresszuson, mert itt ez az egész megye semmitsem tud arról, hogy a Daxnereket valaki megbizta vagy felhatalmazta volna arra, hogy a tótátságot képviseljék. Beesületes tót népünk erről a fogadatlán prókátorkodásról nem is tud semmit, valamint fogalma sincs arról a temérdek sérelemlről, melyet a Daxnerek a többi agitátorral egy klórusban olyan pathetikusan eljajgattak. Elég aréztánság is ennek a népnek a nevében beszélniök, a melyik őket meg nem bizta, és a melyik semmi esetre sem vállal szolidaritást a tót vezérek állambontó, hazaáruló intenzióival. De ezzel ők nem sokat törődnek; hétfőn este érkezett haza Tiszolezra a két Daxner, a vasutállomásnál — mint bennünket értesítenek — igen lelkes fogadtatást rendezett számokra egy hölgyközönség, melynek soraiban férfiakat csak nagyon gyér számban lehetett látni. Ez a hölgyközönség igen élénk „szívio” kiállásokkal és kalap-s kendőlobogtatással üdvözölte a két Daxnert, Ivánt és Samut, s ehhez a kendőlobogtatáshoz mi is hozzáadjuk a magunk üdvözlését, de ez csak egy kis figyelmeztetésből áll, hogy t. i.: talán már elég is lesz a — — komédiából!

Katonai szemle. *Netuschil* József kassai vezérőrnagy, a 27 ik hadosztály új parancsnoka, — Klobus altábornagy utóda, — ki mult ősszel néhány napot töltött városunkban, ma — szerdán este — ide érkezik, hogy a tüzőrség felett szemlét tartson.

Az osztr. magyar bank mellékhelyei. Emittettük a multkor, hogy a rimaszombati takarékpénztár meg fog bizatni az osztr. magyar bank mellékhelyének teendőivel. Most ezen ügy újabb stádiumba jutott, a mennyiben a rimaszombati kereskedő világ legtekintélyesebb képviselői az osztr. magyar bank budapesti igazgatóságához egy kérelmet nyújtottak be, melyben kériük, hogy a rimaszombati takarékpénztár bizassék meg a mellékhely teendőivel. A kérelem alaposan meg van indokolva a helyi kereskedelem rohamos emelkedésével és fokozódó igényeivel, minél fogva valószínű, hogy az ügy helybeli kereskedőink előnyére már rövid idő alatt meg fog oldatni. Hasonló irányú mozgalom indult meg — mint a „Rozsnyói Híradó”-ból értesülünk — Rozsnyón is, hol a rozsnyói takarékpénztár van bank-mellékhelyül kiszemelve.

A rimaszombati polgári olvasókör nagyszabású mulatsága. A polgári olvasókör eddig rendezett mulatságai anyagi és erkölcsi tekintetben mindig fényesen sikerültek, úgy hogy a derék fiatalság elhatározta, hogy folyó hó 18-án a „Házalap” tőkéjének gyarapítására — az alapkö letétele alkalmából — az eddigieknél még több szórakozást nyújtó mulatságot rendez, melyen a rendezőség egész gárdája s a mulattató program változatossága gondoskodik arról, hogy a közönség ritka élvezetben részesüljön. A tánczok közti időt különféle versenyekkel fogják eltölteni, este pedig városunkban rég nem látott tűzijáték fogja gyönyörködtetni a közönséget, mely máris élénken érdeklődik az olvasókör nagyszabású mulatsága iránt, s bizonyára nagyszámú közönséget fog vonzani vidékről is az érdekesnek ígérkező mulatság. A meghívók már szétküldettek mindenfelé, s így szólnak:

„Meghívó. A rimaszombati polgári olvasókör 1895. augusztus hó 18-án „Házalap” tőkéjének gyarapítására, az alapkö letétele alkalmából, a Széchenyi-kertben népünnepélyvel és fényes tűzijátékkal egybekötött táncmulatságot rendez, melyre a nagyérdemű közönséget tisztelettel meghívja a rendezőség. — Belépti díj személyenként 40 kr. Felülvezetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté d. u 3 órakor. — Az egyes tánczok között a népünnepély mulatságos programja (fazéktörés, versenyfutás zsákbán, lepényezés, függő kiállítás, hátrafutás stb. stb. versenydíjakkal) fogja kitölteni. Esti 8 órakor pompás tűzijáték! (Szökőkutak, fénylő napok, szélmalomok, színes tűzesők, kigyók, aranyesők, változatos csillogó színes röppentyűk, tűzforgók stb. stb.) — A mulatság területére csak belépő-jegyűl szolgáló s feltűnő helyen viselendő jelvényekkel szabad menni. — A mulatság kedvezőtlen idő esetén jövő vasárnap, f hó 25-én fog megtartatni.

Tüzéreink szombaton korán reggel indulnak az idei gyakorlatokra, melyek ez idén, szeptember elején véget érnek. — A gyakorlatokon nyoloz tartalékos tüzérhadnagy is résztvesz a 17. tüzérezredben, kik e napokban vonultak be Rimaszombatba, s érkezésük után a „Három Rózsá”-n nagy ismerkedési estélyt rendeztek.

Műkedvelő-előadás Osgyanban A „Madách-kör” könyvtár alapja javára Osgyanban f. hó 18-ikán műkedvelő előadást rendeznek, melynek sikerén sok ügybuzgalommal fáradozik *Kemény* Lajos osgyáni ág. ev. lelkész. Színe kerül Vidor Pál népszínműve: „A vörös sapka.”

A sajo-gömöri polg. isk. igazgatójától helyreigazító sorokat kaptunk. Úgy látszik, zokon vette, hogy tulsok szekundát konstátatunk, pedig hát erről inkább a tanulók tehetnek. Rendelettel mutatja ki, hogy a kitűnő osztályzatot nem törölheték el; ebben tehát igaz van. De már abban, hogy a különben jóhírnevű, sok szak-képzettséggel vezetett és meglehetősen kedvező viszonyok között fennálló intézet minden tantárgyból kitűnő tanulót ez idén „nem igen produkált”, nekünk van igazunk, mert nem mondtuk, hogy „egyéáltalán nem produkált.” 138 tanuló közül Tornallyay Zoltán és Sándor János kapták a legjobb bizonyítványt.

A szerencsétlen fiatal ember, K. J. pénzügykezelő gyakornok, ki meggondolatlanul emelt öamagára fegyvert, úgy látszik, szerencsésnek bizonyul, s most utólag szánja-bánja könnyelmű tettet, mert hát meg kell szenvedni érte. A helybeli közkórházban gondos ápolás alatt áll, s állapota jobbra fordult annyira, hogy teljes felgyógyulásához immár reményt fűznek kezelő orvosai. Az ifju aggródó édes anyja napokat töltött a beteg ágya mellett, néhány nap múlva azonban — a beteg javulása folytán — nyugodtan tért vissza a fővárosba. Megemlítjük, hogy az a fiatal fogtechnikus: Kramer, kivel K. J. idejött, harmadnapra szintén agyonlőtte magát Budapesten.

Jótekonyczolu táncmulatság. Néhány lelkes ifju a „Tompaszobor” javára Putnokon f. hó 18-án

táncmulatságot rendez, melyre következő meghívót vetők: „Meghívó. A putnoki fürdőben folyó 1895 évi aug. hó 18-án a „Tompaszobor” javára jótekonyczolu táncmulatságot rendeztetik, melyre t. ezimzettet és becses családját tisztelettel meghívja a rendezőség: Dienes Gyula, Hubay Béla, Ifjabb Institorisz Endre, Kecskényi Tiivadar, Novák Emil, Zsóry Lajos. Belépti díj személyenként: 1 fít, családjegy: 3 fít. Kezdeté este 1/8 órakor. A mulatság kedvezőtlen időben is megtartatik.

Petőfi-émlék a murányi várban. Turisták beszélnek, hogy a murányi várom mellett, a turista-házban milyen érdekes Petőfi emléke van. Ez a turista-ház még a negyvenes évek elején épült Koberg hercegnek, a tulajdonosnak meghagyásából; pompás menedékhely vihar ellen. Petőfi felsőmagyarországi útjában meglátogatta a murányi várat is, s az akkor még újonat új turista-ház ajtajára késsel bevészte a nevét: „Petőfi Sándor 1846. július 14-én.” Ez alatt Wesselényi nádor egyik emléktáblájáról való felirat végső mondata pompázik: „Állj meg vándor, elméledjél a régi magyarok vitézsége fölél.” Akatta Tompa Mihály kezevonását láthatjuk, még pedig jóval későbbi időből, hanvai lelkészségének éveiből. (Tompá ugyan ott volt Muránynál Petőfivel már 1846 ban is, de ekkor Petőfi följegyzése szerint elaludt a vár tövében, s hihetőleg azért nem jegyezte föl nevét már akkor.) Az érdekes feliratokat üvegfedél alá foglalta a murányi uradalmi felügyelőség, hogy megóvja őket a romlástól. Az üveg ugyan régen letörtött, de a turista-közönség érthető kegyelettel kimélí most is s becses emléket.

Haas Salamon és Goldstein József helybeli kereskedők, lapunk mai számában közzétett hirdetésére felhívjuk olvasóink szives figyelmét.

Szalay-Baróti „A Magyar Nemzet Története” című munka 19-ik füzeté a szokott díszes kiállításban jelent meg. Ezen füzettel a derék munka II. kötete vette kezdetét az Anjouk korával. Az Anjouk korát dr Baróti Lajos írja s a most megjelent füzet Róbert Károly uralkodását tárgyalja. A füzethez két melléklet van csatolva, az egyik Nagy Lajos király udvarát mutatja be, a mely hű másolata a „Képes Krónika” czimlapjának, a másik a magyarok vándorlásának térképe, tervezte dr. Baróti Lajos, rajzolta Hátsék Ignác. A szöveg közzé nyomott képek a következők: Kunigunda királyné, II. Venczel esch király, VIII. Bonifác pápa szobra, Ottó király ezüst pénze, Rudolf osztrák herceg, Ottó király, Venczel király pénze, a szépszéfaljai templom falfestménye, Geutlis biboros, Geutlis biboros peesétje, Károly Róbert, a Csákok czimere, a rozgonyi esatater, a rozgonyi esata, János esch király peesétje, Frigyes osztrák herceg és római király peesétje, a munka általában megérdemli azt az őszinte rokonszenvet, melylyel a közönség fogadta és folyton kíséri. Előfizetéseket Lampel R. (Wodianer F. és Fiai) könyvkiadó cég még folyton elfogad füzetként 30 krral. Amost megjelent kötetet pedig 1 fítes részletre is kapni.

Az ischli találkozó. Az ischli fejedelmi találkozó, mely a mult heten egész Európa figyelmét magára vonta az Ország-Világ pontos tudósítást, s egy sereg szép képet közöl legutóbbi (32.) számában. Ezen kívül érdekes képeket ad az építész alatt levő vámházteri hidról, nagyon szép egykorú rajzokat a szabadságharerről, arzékpét Klement bolográ metropolitának stb. stb. A szöveg-részben esupa jőneví írók nevével találkozunk. Ott szerepel Adorján Sándor, Császár Imre, Falk Zsigmond, Szarvas Mariska, Szöllösi Zsigmond, Márnay Gusztáv stb. Az Ország-Világból, ebből a kitűnően szerkesztett újságból a kiadóhivatal (Budapest, V. Hold-u. 7.) ingyen küld mutatványszámot bárkinek. Előfizetési ár 1/4 évre csak 2 fít.

„Röptében a Nagyvilág körül.” Most küldték be nekünk ez előnyösen ismert vállalat 8-ik füzetét, mely egy a fényképek változatos összeállítására, mint művészi kivitele dolgában méltó társa az előbbieknak. — Az Eiffel-torony fényképe nyitja meg a füzetet. Nem az a sablonos ábrázolás, melyből az emberi ész és teremtő erő e remekművet általánosan ismerjük, hanem élhető fénykép a torony környezetével, melyből különösen az előtte elhelyezett monumentális szökőkút ragadja meg figyelmünket. Ezt követi az algiri mór aszonyokról eszközölt fényképfelvétel; Damaszkus városának látképe; az Alhambra mirtus udvara; Leonardo da Vinci szobra Milnoban; egy eredeti felvétel az egyiptomi nagy piramis hegy megmászásáról: a világ egyik csodája: a pisai ferde torony; a középhor borzalmas, de festői szép emléke: a sóhajok hidja Velenezében; Coreggio mesterművének, a „Szent éj” című festménynek fényképmásolata; a koppenhágai Rosenberg palota, mely királyi lak volt egykoron. Ezt ismét egy művészi alkotásnak: Fedinek „Polixena elrablása” című szoboresoportozatának fényképe követi. A következő kép Ázsiába, keleti Japánba vezet, s a Nagy Buddha arzékpét mutatja be. Innen egy kis kerülővel Ausztráliába jutunk, és Sidney városaházat tekint-hetjük meg. Ezt az új német iskola egyik legszebb festményének: Richter Gusztáv Pyramis építésének másolata követi; majd a velenezei dogge-palota egyik udvarában gyönyörködhetünk, míg a füzet méltó befejezését California egyik vadregényes pontjának a Glacier Pointnek fényképe képezi. Ez az 000 méter magas, kolosszális függőlyes sziklás hegy abban a pillanatban lett fényképezve, mikor a tetején levő kimgró sziklatömbön éppen egy angol turista-csoport tekint le a szédítő mélységbe. — Ez a füzet is, mint a többi vidékre küldve 35 krrért rendelhető meg az Egyetértés kiadóhivatalában Budapesten, mely előfizetéseket is elfogad az egész műre (16 füzet) 5 fít 60 krral; 8 füzetre 2 fít 80 krral; 4 füzetre 1 fít 40 kral. Emilitésre méltó, hogy az Egyetértés kiadóhivatala még egy külön meglepetést is tartogat a diszmű vásárlói számára, Ugyanis mindeniknek, a ki az egész művet megszerzi az egyes füzetekhez csatolt szelvények visszaszolgáltatása mellett csak a posta és csomagolási költség megtérítése mellett ingyen megküldi Koppay József festőművész-tanárr hazánkfiának egyik bájos festményének a Solyomvadászsnőnek remek másolatát, melyről legközelebb bővebben fogunk megemlékezni.

Egy évi önkénteseknek szabályszerinti, legjobb minőségű *egyenruhákat* jutányos árak mellett készít és teljes felszereléseket szállít *Steinfeld és Fischer* szabó cég Miskolczon. Költségvetéssel nevezett cég legnagyobb készséggel szolgál. Ugyanott a közeledő őszi időnyre dus választékban vannak raktáron a legdivatosabb kül- és belföldi kelmék, melyekből minták kívánatra készséggel

küldetnek. Mérték szerinti rendelések **az országos vásár alkalmával Rimaszombatban** („Három Rózsá” vendéglő) jutányos árak mellett fogadtatnak el **Steinfeld és Fischer** cég által.

Uj könyvkötészet. Van szerencsém a n. é. közönség tudomására hozni, hogy a helyben 36 év óta fennálló *Kármán S-jéle* könyvkereskedéssel kapcsolatban, a mai igényeknek minden tekintetben megfelelő *könyvkötészetet* rendeztem be és nyitottam meg, mely minden a könyvkötészet és diszmű készítés szakmájába vágó munkát jutányosan, izlésesen és szolidan képes előállítani. Ezen könyvkötészetet saját nevem alatt nyitottam és magam vezetem s a nagyérdemű közönség megtisztelő pártfogását kérve, maradtam Rimaszombat, 1895. augusztus hó 14., kitűnő tisztelettel: *Lévai Izsó* könyvkereskedő.

Lőkovic Lipót helybeli kereskedő nagy raktárát végeledás útján akarja értékesíteni, minélfogva összes raktáran levő áruit **gyári áron alul** árusítja ki; felhívjuk evre a közönség figyelmét.

Hivatalos közlemény.

Árlejtési hirdetmény.

861. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék elhelyezésére szolgáló épület folyosóinak, továbbá a rimaszombati kir. járásbírósg helyiségeinek 1896. évi világításához szükségelt, mintegy 120 kgm. kőolaj szállításának biztosítására a rimaszombati kir. törvényszék elnöki irodájában tartandó árlejtés határnapjául **f. évi szept. hó 23-ik** napjának d. e. 10 órája tüzetik ki, melyre a vállalkozni kívánók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az árlejtési feltételek addig is a rimaszombati kir. törvényszék elnöki irodájában megtekinthetők, ugyanott az árlejtés napjáig 50 kros bélyegiven irt ajánlatok is elfogadtatnak.

Rimaszombat, 1895. augusztus 5-én.

Kubinyi Aladár, kir. tvszéki elnök.

Dr. KÁRMÁN ZOLTÁN távollétében a szerkesztésért felelős: LÖRINCZY GYÖRGY.

Magán-hirdetések.

Földbirtok.

Rimaszombat határában egy földbirtok (szántóföld és rét), mely 45 klasszikált kat. holdból áll, bérbé adatik, esetleg örök áron meg is vehető. — Bővebb felvilágosítás e lap kiadóhivatalában nyerhető.

SZOLYVA és POLENAI

szakteknitelyek által elismert kitűnő hatású
gyógyvizek.

Gyomor és fejfájás, szédülés, ezukros huggár.

aranyér bántalmái és köszvény-elleni különlegesség!

LUHI ERZSÉBET

rendkívüli kellemes ízénél fogva, főleg borral vegyítve a betegnek élvezetes, kellemes üdítő italt képez.

Tulságos gyomorsav képződésénél, idült gyomorhurut és étvágytalanság.

torok, gége és hörögök idült hurutos bántalmái ellen, feltűnő sikerrel lesz alkalmazva.

A friss töltésű SZOLYVAI és POLENAI védjegye!

Főraktár:

Holländer A. és fia Ungvár.

Megrendelhető: minden ásványviz kereskedésben, vagy közvetlenül:

Gr. Schönborn urad. Igazgatóságánál

MUNKÁCSON. 16—20

Ezen vizeknek tiszta kezelese folytan kellemetlen utóíze nem kepezdik.

Árverési hirdetmény.

1839. sz. — Szab. Rimaszombat város tulajdonát képező eddig erdő-tiszti laknak használt épület és az ahoz tartozó kert a képviselőtestület 1779/94. sz. határozatával eladódva tétetvén, az eladásnak szóbeli árverés útján eszközölsére határnapul **f. év augusztus hó 19-ik napjának délutáni 3 órájára** a város közházánál kitűzetik; erre a venni szándékozók azon kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételek a polgármesteri hivatalban a hivatalos órák alatt megtekinthetők s hogy a vétel iránt zárt ajánlatok is elfogadtatnak, melyeknek beadási határidejeül augusztus hó 19-ik napjának d. e. 12 órája állapított meg.

Kelt szab. Rimaszombat r. t. városának 1895. évi május hó 17-én tartott üléséből.

Szabó György polgármester.

Lakás és élelmezésre

2-3 diák — a közeledő iskolai éven át — fel-fogadtatik Winter Farkas mézárósnál, Rimaszombat.

Hirdetmény.

A Flaskó György ur Feled-Pálfalvai 169 cat. hold kiterjedésű pusztai birtoka a feledi lakházzal és nagy belsőséggel vagy a nélkül több évi haszonbérbe kiadó. Értekezhetni alulírott nál.

Rimaszombat, 1895. aug. 6.

Marton János.

2-3

Hirdetmény.

Ratkó városban lévő közbirtokossági malom folyó évi szeptember hó 2-ától kezdődő három évre a legtöbbet ígérőnek Ratkó város közházánál tartandó nyilvános árverésen f. évi szeptember hó 2-án délelőtti 9 órakor fog haszonbérbe adatni.

Miől árverelni kívánók oly hozzáadással értesítetnek, hogy az árverési feltételek a városi előjárásnál addig is megtekinthetők.

Ratkó, 1895. augusztus 8.

Faluba András,
városi főbíró.

GOLDSTEIN JÓZSEF

szappan raktára

— RIMASZOMBAT. —

A város és vidéke nagyrészt közönségének szives figyelmébe ajánlom, hogy üzletemben a legjobb minőségű mosó és mosdó szappanok, olvasztott fagygyú és gyertyák, továbbá kristálysóda, nyers vaselin, bőrszir mint saját tiszta készítményeim, nagy és kis mennyiségben, felette jutányos áron kaphatók.

Nagy raktár gyanta és gépolajban!

Különféle desinfiáló szerek, u. m. méz, carbol, naphtalin stb. oleson szerezhetők be.

Öt kilogrammnyi szappan vásárlásánál szappanalja ingyen!

Üzletemet a nagyrészt közönség b. pártfogásába ajánlva vagyok

Rimaszombat, 1895. aug. hó.

GOLDSTEIN JÓZSEF,
szappanos. (KOHARI-UTCZA.)

3-3

Árlejtési-hirdetmény.

Jolsva r. t. város egy gyalog honvéd zászlóalj részére a m. kir. honv. Miniszter ur Ónagyméltósága által elfogadott, s alulírtál megtekinthető kiviteli-tervek alapján, — valamint az 1879 évi 4935 H. M. E szám alatt kiadott az új laktanyák tervezésére vonatkozó „utmutatás” határozmányainak megfelelőleg laktanyát s mellék szükségleteket építeni szándékozván, akképen, hogy azok legkésőbb 1896. évi szeptember 1-én használható állapotban a honvédség rendelkezésére átadassanak, — ezen építési munkálatokra ezennel f. 1895. évi augusztus hó 13-ik napján délelőtti kilencz órakor zárt ajánlatok beadásával összekötött árlejtés tüzetik.

Ezen építkezésre pályázni óhajtok felhivatnak: miszerint a mondott határnapon alulírt hivatalában megjelenjenek, — tartozván az árlejtés megkezdéséig beadandó zárt ajánlataikhoz 5000 frtot óvadékképen esatolni, vagy az árlejtés megkezdésekor ugyanoly összeget készpénzben vagy óvadékképes papírokból letenni.

Kelt Jolsva r. t. város 1895 évi július hó 23-án tartott képviselőtestületi üléséből.

Bazilidesz Gusztáv,
polgármester.

2-2

Tanulóul felvétetik.

A Rimamurány-salgó-tarjani részvénytársasági élelmezési üzletbe Ózdon, jó házból való, 2-3 osztályt végzett fiu tanulónak felvétetik.

A feltételek megtudhatók az alólírott kezelőnél Waniek Gyulánál.

Árverési hirdetmény.

252. sz. — Alulírott kir. közjegyző közhírré teszem, hogy a néhai Mészáros Bálint rimaszombati volt plébános hagyatékához tartozó ingóságok folyó évi augusztus hó 17-ik napján reggeli 9 órakor a rimaszombati róm. kath. plébánia helyiségeiben megtartandó nyilvános árverésen közbejöttöm mellett, többet ígérés utján, készpénz fizetés mellett elfognak adatni, hová az árverezni szándékozókát ezennel meghívom.

Rimaszombat, 1895. auguszt. 12.

Beliczky Viktor,
kir. közjegyző.

RÁK!

Jótállás mellett a viczkándozó elevenen való megérkezésért, naponként frissen fogva. Egy-egy postakosár bérmentesen, utánvét mellett, vámmentesen.

40 drb nagy óriási solo 5 frt 40 kr.

60 drb óriási . . . 4 frt 30 kr.

100 drb levesbe való . . . 3 frt 10 kr.

Haller B. Stanislaw 19. sz.

9-10

Ausztria. Galiczia.

Kedvező alkalom olcsó bevásárlásra!!

Van szerencsém a nagyrészt közönség b. tudomására hozni, miszerint nagymennyiségű porcellán edény bevásárlása folytán oly kellemes helyzetbe jutottam, hogy a különféle színes és fehér, lapos és mély porcellán tányérok árát leszállítottam, s így azok az eddigéknél jóval jutányosabb árakon szerezhetők be.

Az eddig 16 krért számított színes szegélyű, valamint az eddig 17 krért számított fehér, reezézt szélű préselt virágokkal díszített mély tányérok darabját ezután 14 krért árusítom el.

Ugyanílyan tányérok — lapos minőségben — melyek ezelőtt 15 és 14 krért árusítottak, mostantól 13 krért adatnak el.

Midőn még megjegyzem, hogy raktáram tulhalmozottsága lehetővé teszi a többi edények árának hasonló leszállítását, régi, jól felszerelt üzletemet a nagyrészt közönség becses figyelmébe és szives pártfogásába ajánlom.

Rimaszombat, 1895. aug. hó.

HAAS SALAMON,
üveg- és porcellán kereskedő.

1-3

Kitüntette 1872. Rimaszombatban.

Kitüntette 1873. Bécsben.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy a legközelebbi időben férfi-, női- és gyermek lábbeli-raktáramat

budapesti és bécsi árakkal egészen a mai kívánalmaknak megfelelően felszereltem. Új gyárosokkal való megismerkedésem által azon kellemes helyzetbe jutottam, hogy nagyrabecsült vevőimnek

— jó, tartós, izléses árakkal — és az eddiginél

— sokkal jutányosabb árakon —

szolgálhatok; még pedig a következőképen:

Férfi topányok.

1 pár erős vikszbőrből készült topány kettős szegezett talppal. 2 frt 80 kr.
1 pár erős borjubőr borított topány kaplival, varrott és szegezett talppal 2 frt 80 kr.
1 pár ugyan-olyan, finomabb kiállítású karlsbádi u. 3 frt 40 kr.
1 pár finom lakborított kesztyűbőr-betét, sárga v. fekete varrott talppal 5 frt 50 kr.

Női topányok.

1 pár erős borjubőr topány szegezett talppal 2 frt 50 krtól feljebb.
1 pár finom zergebőr topány kaplival varrott v. szegezett t. 3 frt 40 " "
1 pár lak-borított kesztyűbőr betéttel 4 frt — " "
1 pár finom kesztyűbőr, selyem czúggal 4 frt 50 " "
1 pár lasztiny vagy bőr házi-czipők 1 frt 20 " "
1 pár lasztiny vagy bőr mély-kivágott czipők esokorral 1 frt 70 " "
1 pár lasztiny vagy bőr párisi czipők 1 frt 70 " "
1 pár lasztiny czugos topányok varrott és szegezett talppal 2 frt 40 " "

Ezen felül mindenféle kiállítású gyermek- és leány-topányok nagy választékban a legjutányosabb árakban kaphatók.

Minél fogva kérem a nagyrészt közönséget, hogy — mint eddig — úgy továbbra is becses pártfogásában részesíteni sziveskedjék.

Mély tisztelettel:

Kovács Zsigmond,

RIMASZOMBATBAN, FÖTÉR (saját házában.)

12-*

Kitüntette 1876. Szegeden.

Kitüntette 1885. Budapesten.

Árlejtési hirdetmény!

A debreczeni m. kir. állami méntelep eperjesi, debreczeni, turia-remetei, rimaszombati és szatmár-németi osztályainál elhelyezett legénység és ménlovak részére 1895. évi november hó 1-től 1896. évi október hó végéig szükségelendő takarmány és egyéb czikkek biztosítása tárgyában folyó év augusztus hó 29-én délelőtti 10 órakor írásbeli zárt ajánlatok tárgyalása fog ezen méntelep számvivő-irodájában megtartatni.

A szállítási feltételek a nevezett irodában, valamint az illető telep-osztályoknál megtekinthetők.

Az ajánlat szerkesztését illetve, a hatóságilag kifüggesztett árlejtési hirdetményekben foglalt mintára különösen figyelmeztetik.

Debreczen, 1895. évi július hó 30-án.

A debreczeni m. kir. állami méntelep parancsnoksága.

2-2